

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אין קורעין, ולא חולצין, ואין מברין, אלא קרוביו של מת.												■	מ	
ואין מברין אלא על מטה זקופה.													■	מ
ואפילו חכם?													ז	מ
חכם שמת - הכל קרוביו.	והתניא:												■	ז
הכל קרוביו סלקא דעתך?													ז	ז
אלא: הכל כקרוביו הכל קורעין עליו, והכל חולצין עליו, והכל מברין עליו ברחבה.													■	ז
לא צריכא דלאו חכם הוא.													!	◇
ואי אדם כשר הוא - חיובי מיהיב למיקרע													ז	◇
מפני מה בניו ובנותיו של אדם מתים כשהן קטנים - כדי שיבכה ויתאבל על אדם כשר.	דתניא:												■	ז
יבכה ויתאבל? ערבונא קא שקיל מיניה?													ז	ז
אלא: מפני שלא בכה והתאבל על אדם כשר. שכל הבוכה ומתאבל על אדם כשר - מוחלין לו על כל עונותיו בשביל כבוד שעשה לו.													■	ז
דלאו אדם כשר הוא.													!	◇
אי דקאי התם בשעת יציאת נשמה - חיובי מיהיב													ז	מ
העומד על המת בשעת יציאת נשמה - חייב לקרוע. למה זה דומה - לספר תורה שנשרף, שחייב לקרוע	דתניא: רבי שמעון בן אלעזר:												■	ז
דלא קאי התם בשעת יציאת נשמה.													!	◇
כי נח נפשיה דרב ספרא לא קרעו רבנן עליה. אמרי: לא גמרינן מיניה.													○	◇
מי תניא הרב שמת? חכם שמת תניא. ועוד: כל יומא שמעתתיה בפומין בבי מדרשא.	אמר להו אביי:												■	◇
סבור: מה דהוה - הוה.													○	מ
חכם, כל זמן שעוסקין בהספד - חייבין לקרוע.	אמר להו אביי: תניא:												■	◇
סבור למיקרע לאלתר.													○	מ
חכם כבודו בהספידו.	אמר להו אביי: תניא:												■	◇
כי נח נפשיה דרב הונא, סבור לאותובי ספר תורה אפרייה.													○	◇
מילתא דבחייה לא סבירא ליה, השתא ליקום (ליה) ליעבד ליה?	אמר להו רב חסדא:												■	◇
אנא חזיתיה לרב הונא דבעי למיתב אפרייה, והוה מנח ספר תורה עליה. וכף כדא אארעא ואותיב ספר תורה עליויה.	דאמר רב תחליפא:												■	■
אסור לישב על גבי מטה שספר תורה מונח עליה.	אלמא קסבר: [רב הונא]												■	מ
לא הוה נפיק פוריא מבבא, סבור לשלשולי דרך גגין													○	מ
חכם כבודו דרך פתח.	אמר להו רב חסדא: הא גמירנא מיניה: [רב הונא]												■	◇
סבור לאשנויי מפוריא לפוריא.													○	מ
חכם, כבודו במטה ראשונה.	אמר להו רב חסדא, הכי גמירנא מיניה: [רב הונא]												■	◇
מנין לחכם שכבודו במטה ראשונה - שנאמר (שמואל ב' ו') וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה.	דאמר רב יהודה אמר רב:												■	■
פרוס בבא, ואפקיה.													○	◇

מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מועד קטן-ואלו מגלחין	מאן דאמר										
הוא יומא מאי אמרת?	אמר ליה רב אשי לבר קיפוק:									^	
אמינא: אם בארום נפלה שלהבת - מה יעשו איזובי קיר, לוייתן בחכה הועלה - מה יעשו דגי רקק, בנחל שוטף נפלה חכה - מה יעשו מי גבים.	אמר ליה: [בר קיפוק]									!	◊
חס ושלום חכה ושלחבת בצדיקי אמינא.	אמר ליה בר אבין:									■	◊
ומאי אמרת?										^	
אמינא: בכו לאבלים ולא לאבידה, שהיא למנוחה ואנו לאנחה.	[בר אבין]									!	◊
חלש דעתיה עליהו, ואתהפוך כרעייהו. הוא יומא לא אתו לאספודיה.										O	
לא בר קיפוק חליץ, ולא בר אבין חליץ.	והיינו דאמר רב אשי:									■	◊
רבא, כי הוה אתא לדגלת אמר ליה לבר אבין: קום אימא מילתא.										O	◊
באו רוב שלישיית במים, זכור ורחם. תעינו מאחרין כאשר מבעלה, אל תזניחנו כאות מי מרה.	קאי ואמר: [בר אבין]									■	◊
(חנין יוחנן זירא אבא יעקב יוסי שמואל חייא מנחם - סימן).											◊
רבי חנין חתניה דבי נשיאה הוה, לא קא הוה ליה בני, בעא רחמי והוה ליה. הוא יומא דהוה ליה - נח נפשיה.											O ◊
שמחה לתוגה נהפכה, ששון ויגון נדבקו, בעת שמחתו נאנח, בעת חנינתו אבד חנינו.	פתח עליה ההוא ספדנא:										O ◊
אסיקו ליה חנן על שמיא.											O
כי נח נפשיה דרבי יוחנן											O ◊
קשה היום לישראל כיום בא השמש בצהריים, דכתיב (עמוס ה') והיה ביום ההוא והבאתי השמש בצהריים. אלעזר:	פתח עליה רבי יצחק בן אלעזר:										■ ◊
זה יומו של יאשיהו.	ואמר רבי יוחנן:										■ ■
כי נח נפשיה דרבי יוחנן יתיב רבי אמי שבעה ושלישים.											O
רבי אמי דעבד לגרמיה הוא דעבד.	רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא:										■
אפילו רבו שלימדו חכמה - אינו יושב עליו אלא יום אחד.	דהכי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:										■ ■ ◊
כי נח נפשיה דרבי זירא											O ◊
ארץ שנער הרה וילדה, ארץ צבי גידלה שעשויעה. אוי נא לה אמרה רקת, כי - אבדה כלי חמדתה.	פתח עליה ההוא ספדנא:										■ ◊
כי נח נפשיה דרבי אבהו אחיתו עמודי דקסרי מיא.											O ◊
דרבי יוסי - שפעו מרובי דציפורי דמא											O ◊
דרבי יעקב - אתחמיאו כוכבי ביממא.											O ◊
דרבי אסי - איעקרו כל אלניא											O ◊
דרבי חייא - נחיתו כיפי דנורא מרקיעא,											O ◊
דרבי מנחם ברבי סימאי - אישתעו צלמנייא והוה למחלצייא											O ◊
דרבי תנחום בר חייא - איתקצצו כל אנדרטיא											O ◊
דרבי אלישיב - איתחרו שבעין מחתרתא בנהרדעא											O ◊
דרב המנונא - נחיתו כיפי דברדא מרקיעא											O ◊
דרבה רוב יוסף - נשוק כיפי דפרת אהדי											O ◊

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- < story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■

מקרא-key:

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מועד קטן-ואלו מגלחין	מאן דאמר											
מימרא												
דאביי ורבא - נשוק כיפי דדגלת אהדדי										◊	○	כה:
כי נה נפשיה דרבי משרשיא טעון דיקלי שיצי.										◊	○	כה: